

Titel: Kapitel XXI.

Citation: "Kapitel XXI.", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r05-shoot-chptrd1e7831.pdf> (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel XXI.

Anke til Højesteret.

§ 243.

Domme, afsagte i første Instans af en Landsret, kunne, med den i § 6 indeholdte Undtagelse, overensstemmende med nedenstående Regler af Parterne påankes til Højesteret. I Forbindelse med Dommen kan Anken omfatte den forudgående Behandling og de under denne faldne Afgørelser, forsåvidt Anke ikke særlig er udelukket.

Anke kan iværksættes til Forandring, Ophævelse eller Hjemvisning, hvorimod Anke alene til Stadfæstelse ikke kan finde Sted. Heller ikke kan Anke iværksættes alene til Forandring af Dommens Bestemmelser om Procesomkostninger og processuelle Straffe. Dog kan Højesterets Iustitiarius i Forening med to Medlemmer af Retten tillade, at deslige Bestemmelser særskilt påankes af Parterne, når Afgørelse med Hensyn til disse Punkter er uafhængig af Sagens Udfald, eller af Tredjemand, hvem Omkostninger eller Straf er pålagt eller Salær tilkendt eller frakendt.

§ 244.

Anke kan iværksættes fra begge Parters Side, men de tvende Anker blive da at forene til samtidig Forhandling, jfr. § 94, 1ste Stykke.

Udtrykkeligt eller stiltiende Afkald på Anke kan ikke gyldig gives, forinden den Retsafgørelse, om hvis Påanke der er Tale, er truffen.

§ 245.

Edsdomme og Afgørelser af enkelte Stridsspørgsmål i Henhold til § 107 kunne først påankes, når den endelige Dom er *afsagt*.

§ 246.

Ankefristen er 8 Uger fra Dommens Afsigelse at regne. Anke kan dog undtag-

elsesvis tilstedes indtil et År efter Dommens Afsigelse, når der foreligger tilstrækkelig Grund til at afvige fra den almindelige Regel om Ankefristen.

Den, der vil påanke efter Udløbet af den almindelige Ankefrist, må indgive et begrundet skriftligt Andragende

derom til Højesterets Iustitiarius, som træffer Afgørelse i Forening med to Medlemmer af Retten. Modparten kan opfordres til at erklære sig over Andragendet, og den Part, der vil anke, må på Opfordring af fornævnte Udvalg af Retten tilvejebringe de fornødne Oplysninger. Skulde Vidneførsel være nødvendig, bestemmer Udvalget, om den skal finde Sted umiddelbart for det eller for Underret. Tilstedes Anke, tilkendes gives dette skriftlig vedkommende Part, som derom har at gøre Meddelelse til Modparten inden 4 Uger, efter at Tilladelsen er givet.

§ 247.

Inden Ankefristens Udløb eller inden 4 Uger, efter at den i § 246 ommeldte Tilladelse til Anke er meddelt, skal Appellanten indlevere Ankestævning på Rettens Kontor til Sagens Berømmelse overensstemmende med de i § 201 fastsatte Regler. Begæres Sagen berømmet til et overdrevent fjærnt Tidspunkt, skal Justitssekretæren forelægge Rettens Iustitiarius Spørgsmålet til Afgørelse.

Ankestævningen skal indeholde en fuldstændig og tydelig Angivelse af Ankegrunden og den Påstand, der agtes nedlagt.

Om Varslet gælde de i § 202 fastsatte Regler, dog således at det ikke må være kortere end 4 Uger.

§ 248.

Hæves eller afvises en i rette Tid, jfr. §§ 246 og 247, indanket Sag, skal det, uanset at Ankefristen imidlertid måtte være udløbet, være Parten tilladt at indanke Sagen påny, når ny Stævning indgives på Rettens Kontor til Sagens Berømmelse inden 14 Dage fra det Retsmøde, hvor Sagen blev

hævet eller afvist. Denne Ret kan kun benyttes en gang.

§ 249.

På den berammede Tægtedag skal Appellanten møde og fremlægge Ankestævningen. Undlader han dette, afvises Sagen, og der tilkendes den Indstævnte, der har givet forgæves Møde, Sagsomkostninger. Samme Virkning har Appellantens Udeblivelse eller Undladelse af at foretage de til Sagens Fortsættelse hørende Skridt ved senere Retsmøder, såfremt Domsforhandlingen ikke er berømmet, eller ved selve Domsforhandlingen.

§ 250.

Udebliver Indstævnte, skønt lovlig varslet, og Appellanten begærer Sagen fremmet, udgår den til skriftlig Behandling.

Appellanten kan dog i Stedet herfor begære Sagen udsat og skal da lade forkynde en Udskrift af det i Retsmødet forefaldne for Modparten med et af Retten

